

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪВЕТ

**Заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в
рамките на Съвета, относно защитата на децата в спорта**

(2019/C 419/01)

СЪВЕТЪТ И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, ЗАСЕДАВАЩИ В РАМКИТЕ НА СЪВЕТА

КАТО ПРИЗНАВАТ, ЧЕ:

1. Защитата на децата в спорта е предпоставка децата да се наслаждават на спорта като хоби и да се развиват като спортисти. Освен това в детството следва да се възприеме активен начин на живот. Практикуването на спорт в ранна възраст може да допринесе за здравето, благосъстоянието, работоспособността и социалното приобщаване на гражданите в дългосрочен план, както и за развитието на компетентности, умения и знания, включително активно гражданство.
2. Член 19, параграф 1 от Конвенцията на Организацията на Обединените нации за правата на детето предоставя основата за правната рамка за защита на децата ⁽¹⁾. Освен това в Хартата на основните права на ЕС се признава, че децата имат право на закрила и грижи, необходими за тяхното благосъстояние. Съгласно член 165 от ДФЕС закрилата на физическата и морална неприкосновеност на спортистите, по-специално на най-младите сред тях, е начин за развиване на европейското измерение в спорта и следователно конкретна цел на действията на Съюза в областта на спорта.
3. В широкия смисъл защитата на децата в спорта следва да се разбира като опазване на всички деца от травми, посегателство, насилие, експлоатация и липса на грижи. Защитата на децата включва набор от действия, които помагат да се гарантира положителният опит на всички деца, участващи в спортни дейности.
4. Държавите членки признаха, че безопасната среда е необходимо условие за по-голяма физическа активност на децата, и през последните години предприеха редица конкретни мерки за повишаване на безопасността на спортните дейности за деца, като например подобряване на законодателството и изготвяне на целенасочени проекти.
5. На равнище ЕС държавите членки обменят добри практики, а чрез програмите „Еразъм +“ и „Права, равенство и гражданство“ се финансират различни проекти. Въпреки това следва допълнително да се активизират работата и усилията в тази област.

СЧИТАТ, ЧЕ:

6. Държавите членки следва да продължат да играят основна роля в разработването на стратегически политики и да гарантират наличието на подходяща законодателна и политическа рамка за защита на децата, включително в областта на спорта.

⁽¹⁾ „Държавите — страни по Конвенцията, предприемат всички необходими законодателни, административни, социални и образователни мерки за закрила на детето от всички форми на физическо или психическо насилие, нараняване или посегателство, липса на грижи или небрежно отношение, малтретиране или експлоатация, включително сексуално насилие, докато то е под опеката на родителите си или на единия от тях, на законния си настойник или на всяко друго лице, на което е поверено.“

7. За постигането на устойчиви резултати в тази област е необходимо тясно сътрудничество с правителствени и неправителствени организации на всички равнища. Програмата „Еразъм +“ и други инструменти на ЕС за финансиране могат да осигурят допълнителни ресурси, които да улеснят проектите и други инициативи за защита на децата в спорта.
8. Разработването на мерки за защита на децата в спорта изисква сътрудничество с различни сектори, като образованието, здравеопазването, социалните служби, правосъдието, правоприлагането и младежта. Освен това трябва да бъдат привлечени различни участници, включително училищата, спортните организации и клубове, семействата, лекарите, треньорите, учителите, служителите в областта на спорта и връстниците.
9. Разработените от международни организации политически насоки за определяне, предотвратяване и справяне с проблемите, свързани със защитата на децата в спорта, следва да се разпространяват, прилагат и следят по-ефективно⁽²⁾.

ПРИКАНВАТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ И НА СЪОТВЕТНИТЕ РАВНИЩА:

10. Да направят необходимото, за да се гарантира наличието на подходяща правна и политическа рамка, включително превантивни положителни мерки, както и процедури за налагане на санкции, когато е целесъобразно, която може да подкрепи разработването на цялостни практически мерки за решаване на въпроса за защитата на децата в спорта.
11. Да обмислят мерки за осведомяване и за повишаване на осведомеността, както и мерки за първоначално и постоянно образование и обучение — например политически насоки, образователни инструменти, кодекси за поведение, кампании и обмен на най-добри практики и опит — насочени към децата, семействата, спортните организации, доброволците, треньорите, инструкторите, учителите и младежките работници в спорта, с цел предотвратяване на физическото и психическото насилие и посегателство.
12. Да си сътрудничат със спортните организации в разработването на мерки за защита на децата в спорта, като образователни програми, кодекси за поведение, наблюдение и насоки и процедури за предотвратяване на насилието и посегателството, включително системни проверки на регистрите за съдимост⁽³⁾ по отношение на служителите и доброволците в спорта, когато е целесъобразно, както и за разглеждане на оплаквания, предприемане на подходящи последващи действия и осигуряване на необходимата подкрепа на децата.
13. Да разгледат възможните действия за предоставяне на публично финансиране въз основа на ангажимента на организациите да вземат мерки за защита на децата в спорта.
14. Да предприемат мерки за осведомяване и за повишаване на осведомеността и да оптимизират ефективността на съществуващите комуникационни канали за защита на детето и на механизма за докладване, които могат да използват деца, подложени на насилие и/или посегателство, или лица свидетели на насилие и/или посегателство в спорта. Тези инструменти може да включват телефонни линии за помощ, чатове или уебсайтове.

ПРИКАНВАТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА, В РАМКИТЕ НА СЪОТВЕТНИТЕ ИМ СФЕРИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ:

15. Да събират и обменят данни, когато това е възможно, в съответствие със законодателството на ЕС и националното законодателство, относно насилието и посегателството над деца и да насърчават използването на инструменти за наблюдение, които имат за цел да оценят разпространението на всички видове потенциални заплахи за защитата на децата в спорта, както и да следят за ефективното прилагане на съответните политики и процедури.
16. Да подкрепят, популяризират и разпространяват проучвания и публикации относно защитата на децата в спорта.
17. Да насърчават обмена на най-добри практики, по-специално от страна на спортните организации и националните органи, относно мерките за защита, включително превантивни мерки за защита от сексуално насилие и посегателство, за утвърждаване на толерантно и почтително поведение в спорта, както и за борба с тормоза.

⁽²⁾ Например Международните гаранции на УНИЦЕФ за децата в спорта (2016 г.), Препоръките за защита на детето на Международния алианс за младежки спорт, инициативата на Съвета на Европа „Започни да говориш“ и рамката на МОК за защита на спортистите от тормоз и посегателства в спорта.

⁽³⁾ Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография, и по-специално член 10 от нея.

18. Да насърчават сътрудничеството с международни правителствени и неправителствени организации, като Съвета на Европа и УНИЦЕФ.

ПРИКАНВАТ СПОРТНОТО ДВИЖЕНИЕ:

19. Да гарантира, че децата са и се чувстват в безопасност в спорта и че биват изслушвани и третираны справедливо и с уважение, за да им се помогне да изградят добро самоуважение, в сътрудничество с държавите членки, когато това е целесъобразно.
 20. Да гарантира, според случая, че етапите на растеж на децата и диференциацията между половете се зачитат в рамките на всяка състезателна среда.
 21. Да прилага подходящи процедури за защита, за да се предотврати рискът от нанасяне на физически и емоционални травми на децата.
 22. Да разработва обучения и ясни набори от насоки и разпоредби, за да се гарантира, че спортните организации се занимават ефективно с въпросите за защитата на децата, и да предприема мерки, като например назначаване на независим омбудсман, който да спазва поверителността като лице за контакт за деца, подложени на насилие и/или посегателство в спорта.
 23. Да извършва цялостни проверки, включително в случаите на трансгранична мобилност, на служителите и доброволците в спорта, когато това е уместно, които работят с деца, при спазване на съответните правни рамки.
 24. Да си сътрудничи с правоприлагащите органи, агенциите и организациите, отговарящи за закрилата на детето, по-специално в подкрепа на децата жертви.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. Определения

За целите на настоящите заключения на Съвета:

1. „Защита на децата в спорта“ означава опазване на всички деца от физически и емоционални травми, посегателство, насилие, експлоатация и липса на грижи. Това обхваща както закрилата на децата, така и насърчаването на тяхното благосъстояние.
2. „Закрила на детето“ означава защитата на лице, за което е установено, че е изложено на риск от посегателство, насилие, експлоатация или липса на грижи.

Б. Източници

Като приема настоящите заключения, Съветът припомня по-специално следното:

Европейски съюз

1. Директива 94/33/ЕО на Съвета от 22 юни 1994 г. за закрила на младите хора на работното място
2. Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография
3. Бяла книга за спорта (2007 г.)
4. Заключения на Съвета относно насърчаването на укрепваща здравето физическа дейност (ОВ С 393, 19.12.2012 г., стр. 22).
5. Препоръка на Съвета относно насърчаването на укрепваща здравето физическа активност в различните сектори (ОВ С 354, 4.12.2013 г., стр. 1).
6. Заключения на Съвета относно насърчаването на двигателните умения, физическите и спортните занимания за деца (ОВ С 417, 15.12.2015 г., стр. 46).
7. Препоръки на експертната група за защита на младите атлети и гарантиране на правата на децата в спорта
8. Защита на децата в спорта: A mapping study by Ecorys and Thomas More University
9. Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него
10. Харта на основните права на ЕС, и по-специално член 24
11. Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления

Организация на обединените нации

12. Конвенция на ООН за правата на детето (1989 г.)
13. Програма до 2030 г. за устойчиво развитие, и по-специално цел 16.2 относно насилието срещу деца
14. Международна харта на физическото възпитание, физическата активност и спорта — ЮНЕСКО SHS/2015/PI/H/14 REV, <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000235409/PDF/235409eng.pdf.multi>
15. План за действие от Казан — Международна конференция на министрите и висшите служители, отговарящи за физическото възпитание и спорта (MINEPS VI) (Казан, Руска федерация, 2017 г.) — ЮНЕСКО SHS/2017/PI/H/14 REV.

Съвет на Европа

16. Препоръка CM/Res (2010)9 на Комитета на министрите към държавите членки относно преработения етичен кодекс в спорта
 17. Препоръка CM/Res (2012)10 на Комитета на министрите към държавите членки относно защитата на децата и младежите спортисти от опасности, свързани с миграцията
 18. Конвенция на Съвета на Европа относно защитата на децата от сексуална експлоатация и сексуално насилие, CETS № 201,
 19. Европейска конвенция за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание, CETS № 126
 20. Конвенция на Съвета на Европа за борба с трафика на хора, CETS № 197, Варшава, 16.5.2005 г., стр. 1–21
 21. Европейска социална харта, CETS № 35, преработена CETS № 163.
-